

§. 21. *Еліезеръ гостянинъ въ кѣщата на
Вауила, братенець Авраамовъ.*

Ревекка побързва да иде у домътъ си и разказва на майка си тѣзи случка. А Лаванъ, Ревеккинъ братъ, като чу приказекытъ на сестра си, отиде тозь часъ да повика челоуѣкътъ, който стоеше при кладенецьтъ съ камилытъ и като го призова рече: елате, господине, приготвихъ обиталище за васъ и мѣсто за камилытъ. — Послѣ го заведе у домътъ си и му сложи трапеза за да ѣде. (Быт. вѣд. 28—33).

§. 22. *Склоняватъ да даджтъ Ревекка.*

Тозь часъ Еліезеръ обесни на Ревеккинытъ родители цѣльта на пѣтуванъето си и ги помоли да са склонѣтъ на исканъето му. А тѣ отговорихъ. Туй е Божія воля и не можемъ да са противимъ. Ето Ревекка, нека дойде съ тебе за да са ожени за Исаака. Тогазь Еліезеръ извади златы и сребърны сѣждове и скѣпоцѣнны дрехы и ги даде на Ревекка: тѣй сѣщо принесе дарове на майка и и на брата и. А послѣ сѣднѣхъ на трепезата. (Быт. вѣд. 55—61).

§. 23. *Отиванъето на Ревекка.*

На сутринъта Еліезеръ, като станѣ рано, рече на родителитѣ на Ревекка: Господарьтъ ми ма чака; испроводѣте ма да си отидѣ. — А тѣ отговорихъ. Нека повикамы момата и да поискамы мнѣнѣето и. — Като дойде Ревекка, попытахъ я, ако тя иска да отиде съ челоуѣкътъ. — Искамъ, рече тя. — И тѣй испроводихъ Ревекка и кѣримлицата и, като и желаяхъ сѣчкытъ добрицы. (Быт. вѣд. 55—61).